

Quido Náchod

Tenhle obrázek byl pořízený v Praze v roce 1903. Je na něm strýc Quido Náchod, mamčin bratr. Narodil se v roce 1894 a byl nejstarším ze tří sourozenců, nejmladší byla teta Elsa a prostřední má maminka Olga.

Jako malý chlapec velmi zlobil. I později už jako dospělý člověk byl spíše takový nestálý. Pracoval nejdříve v nějaké bance, ale nevydržel tam dlouho, jako ostatně na žádném místě, kde pracoval. Myslím, že jeho posledním zaměstnáním byla práce kontrolora v obchodním domě Perla v Praze. Na druhou stranu to byl ale zase velice pečlivý člověk. Velmi dbal o svůj zevnějšek. Dokázal si třeba upravit nebo zapošíť oblečení.

Vzal si za manželku Bedřišku Adámkovou, která nebyla židovského původu. Moje maminka ji neměla moc ráda, občas naznačovala, že nemá nejlepší minulost. Tetička byla taková, že každého olíbala, včetně pana doktora. Strýček jí vždycky říkal „dušinko“, a ona jemu zase „duško“. Neměli děti, ale teta jednou říkala, že by bývala mohla mít dítě, ale že se s manželem báli, že by ho neuživili. Nemyslím si však, že by si žili špatně, navíc jim můj tatínek dlouho platil činži. Na konci války v roce 1945 byl strýček asi měsíc v Terezíně, protože tehdy teprve přišli do Terezína Židé ze smíšených manželství. Teta Bedřiška zemřela v roce 1971, strýček Quido asi dva nebo tři roky po ní.